

سريزه

دغه ليکنه په اصل کې يو تاريخي اثر او په مشخص ډول د لرغوني افغانستان د تاريخ يوه لنډه سروې ده. د اريانه په تېره د لومړي مهالونو تاريخ کښل گران څه، چې تر ډېره حده يوناښونې کار دی. اساسي مشکل دا دی، چې د لرغوني اريانه په اړه تاريخي شواهد بيخي لږ او حتی د نه شته په حال کې دي او دا خو واضحه ده چې چېرته شواهد نه وي، هلته تاريخ نه وي. دا چې د اريانه ويدي دوره او په خاص ډول د پاراداتا يا پيشداديانو دوره افسانه ييز ماهيت لري، په اصل کې له همدې امله ده.

د اريانه اوستايي دوره په نسبي ډول تر يوه حده

روښانه ده. د روښانتيا يو دليل د زردښت د وخت زند او ستا شته والی او بل يې د يوناني تاريخپوه هېرودوت تاريخ نومي اثر دی، چې په زياته اندازه د هخامنشي امپراتورۍ په اړه دی. هغومره چې د نړۍ لومړني تاريخپوه هېرودوت په خپل دغه اثر سره د لويديځې اسيا، منځنۍ اسيا او ترڅه حده د سهيلي آسيا لرغونې تاريخ روښان کړی، بل تاريخپوه نه دی روښان کړی. له همدې امله به وي چې ځينو تاريخپوهانو هخامنشي دوره د نړۍ ددغې برخې لومړنۍ تاريخي دوره گڼلې ده.

ددغې پراخې سيمې په هکله مقدوني سکندر (مخزېردي ۳۵۲-۳۲۳) له يرغلونو نه وروسته تاريخپوهانو دغومره ډېرې ليکنې کړي، چې په هغو سره يې د هغه ټوله دوره ترزياتي اندازه روښانه کړې او له هغه نه د وړاندې او وروسته دورو په اړه معلومات وړاندې کړي دي.

ددوی د اثارو پر بنسټ کېدلی شي د لرغوني افغانستان ددغو دورونو تاريخ وکښل شي، که څه هم هغه به پوره نه وي. په افغان تاريخپوهانو کې تاريخپوه احمد علي کهزاد دغه کار کړی او په دې اړه يې يولي اثر په دوه لويو ټوکونو کې د افغانستان پخوانی تاريخ په نامه کښلی دی، خو کهزاد د خپل وخت ټول يا حتی ډېر آثار په لاس نه لرل، له هغه نه وروسته په دې اړه ډېر نور

آثار هم خپاره شوي دي. ما په خپل دغه اثر کې له دغو نويو آثارو نه هم استفاده کېږي ده، خو زما دغه ليکنه د لرغوني افغانستان د تاريخ يوه لنډه سروې ده. ددې لپاره چې د پښتنو څرک پکې ومومم. ددغو آثارو پر بنسټ زه په خپلې دغې څېړنې کې په دغه نظر شوی يم، چې پښتانه په اصل کې ساکا دي، يا د ساکا کومه څانگه ده. ساکا چې له ستیانو نه جلا يو اريايي قوم و، په کومې نامعلومې لرغونې زمانه کې د اريايانو له لويې ډلې نه بېل شوی او بيا ډېرې يې په لرغوني افغانستان يا اريانه کې مېشت شوی دی. په دې ډول پښتانه د افغانستان ډېر لرغوني اوسېدونکي کېږي. دغه ټولې موضوعگانې ددغې ليکنې په لومړني څپرکي کې بيان شوي دي.

په دوهم څپرکي کې د افغان نوم او د هغه تحول څېړل شوی دی. گاونډيو ولسونو پښتانه د اسواکا، اسوه غانه او ابگان په نومونو يادول، چې هغه بيا په اسلامي افغانستان کې په افغان تحول وکړ. هغسې چې نور پښتانه افغانان بلل وروسته يې د افغانستان ټول اوسېدونکي هم په دغه نامه يادول. دا ځکه چې دغو افغانانو د يرغلگرو په برابر کې د خپلو ملي، وطني او عقيدوي ارزښتونو نه دفاع کوله.

په پای کې د افغان نوم د غومره حاوي، يو موټی کوونکی او تمثيل کوونکی شو چې د وطن ټولو

اوسېدونکيو هغه په دغه مفهوم ومني او غوره شويو استازو يې په اساسي قانونونو کې هم ثبت کړي. اوس افغان هغه څوک دی، چې د افغانستان قانوني تبعه دی. په دغه ډول د افغان نوم هم افغانانو او هم نړۍ والو ته د ملي توب، ملي دولت او مدني ټولني پېژندنکی شوی دی.

وروستی څپرکی ددغو افغانانو هېواد، افغانستان ته ځانگړی شوی دی. څنگه چې په دغه هېواد کې انسانان له ډېر پخوانه اوسېدل، هستوگنځي يې هم په ډېرو نومونو ياد شوي دي چې په هغو کې اريانه، خراسان او افغانستان يې ښه مشهور دي. دلته د افغانستان د ښې پوهاوي پاره اريانه او خراسان هم معرفي شوي دي، خو په داسې حال کې چې اريانه او خراسان اوس وچ تاريخي نومونه دي، افغانستان ژوندي، په زړه پورې او خوځونکی مفهوم لري. اوس يوازې دغه نوم دی، چې افغانان په حقوقي، روحي، هويتی او وجودي لحاظ ځانونه ورپورې تړي، خوله بده مرغه په نولسمې پېړۍ په تېره د هغې په اخر کې دغسې پېښې وشوې چې په هغو سره د ستر احمد شاه د وخت افغانستان هم کوچنی شو او همد اصلي افغانستان غټه برخه ترې بېرون وگڼل شوه. په دغې برخې کې هم د افغانستان دغه تحول او هم د هغه د حدودو ټاکنه بيان شوې ده.

د موقع په غنيمت گڼلو سره زه دلته يو ځل بيا د افغان
کلتوري ودې ټولني او دهغي له محترم سروال زرین
انځور نه مننه کوم، چې زما دغه اثر هم خپروي، لکه چې
دمخه يې زما پر اټرونه خپاره کړي دي. دغي ټولني
تراوسه يو سل او شل اثار خپاره کړي، چې په دې ډول يې
د پوهې په خپرولو او د اشان کلتور په شتمن کولو کې د
قدر وړ غټ خدمت کړی دی.

محمد حسن کاکړ

۲۰۱۱ مې